

Lovforslaget § 1 altsaa skal blive staaende som den staaer, har den mig til aldeles bestemt Modstander, og jeg kan heller ikke finde mig fuldstændig tilfredsstillet ved de Ændringsforslag, der ere stillede dertil, skjøndt jeg erkjender, at de søge at komme mig imøde med Hensyn til at fjerne Vanstikighederne. Men Vanstikighederne blive dog ikke fuldstændig hævede derved, thi det bliver navnlig ikke muligt, eller i alt Fald bliver det dog meget uvist, hvorvidt det vil blive muligt at faae arronderet de fra ældre Tid henliggende spredte eller iturevne Skove, som faae deres væsentligste Betydning derved, at de blive samlede, hvilket har Betydning ikke alene i climatiske Henseende, men ogsaa med Hensyn til at holde Fred i dem og overhovedet at drage den Nytte af dem, som man skulde kunne forde. Jeg finder det heller ikke billigt, at man ligeoverfor Foranstaltninger af denne Besskaffenhed, uden videre klipper mangfoldige Mars Haab og Bestræbelser over, thi man maa ikke glemme, at der kan være Planer, der ere lagte for maaffee over 20—30 Mar siden, men som det ikke har været muligt at realisere, fordi Fæstecontracterne ikke ere udløbne. Saadanne Planer vil man altsaa nu klippe reent bort, saaledes at det bliver umuligt at opnaae en forstandig Ordning. At jeg ikke kan modtage Forslaget under Nr. 2, følger ligefrem deraf, at, hvorvel jeg erkjender, at det ikke er et ligefremt privat Contractforhold, der her er Spørgsmaal om, er der her dog Tale om Forandring af en Tilstand, der knytter sig til private Contracter som sin Forudsætning, og jeg finder ikke, at det Formaal, man her vil naae, er tilstrækkeligt stort til, at man kan give Lovens tilbagevirkende Kraft. — Med Hensyn til Forslaget under Nr. 4, som et Mindretal i Udvalget har stillet, skal jeg bemærke, at Vedtagelsen af det gjør mig det muligt at gaae ind paa Lovforslagets § 2. Det nævnte Forslag har ganske vist ogsaa sine Betænklichkeiten, men her kan jeg dog i alt Fald erkjende, at der kan være Spørgsmaal om at bevare Fæstejorden ved Siden af Godseierens mulige Dispositioner, og da man ved Ændringsforslaget under Nr. 4 har taget Hensyn til de Bemærkninger, jeg gjorde ved Sagens første

Behandling, hvilket for mig er en nødvendig Betingelse for, at jeg overhovedet skal kunne modtage Paragraphen, vil jeg erklære, at med dette Ændringsforslag, der ikke forhindrer mig fra ligeoverfor den hele øvrige Befolkning at kunne gjøre det muligt for den at indrette sig paa en oeconomic og rigtig Maade, skal jeg ikke sætte nogen Modstand imod § 2; men hvis man ikke vedtager dette Ændringsforslag, er det mig ikke muligt at tage imod Paragraphen. Det vilde efter min Overbevisning være fuldstændig uforsvarligt at hæve det eneste Middel, der endnu er tilbage for at rette paa den lidet fuldstændige Udflykningslovgivning, foruden paa de Ulemper, der kunne flyde af en i sin Tid uheldig Udflykning. Ved Dpgivelsen af dette Middel vilde jeg altsaa gjenneem en Række af Mar, nemlig 20 Mar, være affkaaren fra at anvende de paagjældende Bestemmelser. — Hvad de Ændringsforslag angaaer, som ere stillede under Nr. 5 og 7 — jeg forbigaaer nemlig Forslaget under Nr. 6 som et ligefremt Redactionsforslag, der ikke skal møde nogen Modsigelse fra min Side — da erkjender jeg ogsaa her, at Udvalgets Mindretal har søgt at komme mig imøde, for at man kunde komme til et Resultat i denne Sag. Men det, som ligeoverfor Ændringsforslaget under Nr. 7 endnu staaer mig i veien, er dette, at der derigjennem admitteres en Udvidelse af Fæsteforpligtelsen, som jeg for mit Vedkommende ikke kan gaae ind paa. Jeg har tilbudt det ærede Udvalg at ville medvirke til at forhindre, at Godseierne gjennem den nuværende Lovgivning benytte deres Omfordelingsret til at unddrage en deel Fæstejord fra Fæsteforpligtelsen. Dette har jeg tilbudt at ville være med til paa en saa fuldstændig Maade, at det ikke engang skulde kunne lykkes Godseierne gjennem flere forskellige Kunstgreb at unddrage Noget af Fæstejorden fra Fæsteforpligtelsen, men jeg gaaer ikke ind paa at udvide Fæsteforpligtelsen til Huse, som muligens maatte blive opførte paa den paagjældende Jord, naar disse Huse forsynes med Beboere, saaledes at de ikke let skulde kunne bruges til atter at drages ind under større Complexer. Saavidt er man istand til at faae mig til at gaae, men tillige at etab-